

[Ebba Strange]

retsmøder, når det drejer sig om retsmøder, der angår fængsling, beslaglæggelse og ransagning og sådan nogle ting, hvis hensynet til fremmede magter, til statens sikkerhed eller til sagens opklaring eller tredjemand undtagelsesvis gør det påkrævet. Netop i trange tider synes jeg det er beklageligt at få indført sådan nogle paragraffer, og det har været helt afgørende for socialistisk folkeparti.

Jeg skal i øvrigt ikke sige mere om balance, for det er jo helt tydeligt, at der i dette ting findes forskellige balancepunkter, og dem bliver vi ikke enige om, det er helt klart.

Glistrup (FP):

Jeg må naturligvis ydmygt tage fru Ebba Stranges korrektion af mig til efterretning og konstatere, at det altså ikke er viljen, men evnen, det har skortet på hos socialistisk folkeparti. Så har vi i al fald fået det fastslået.

Hr. Bernhard Baunsgaard anvendte et nok så stærkt sprog til at angribe, hvad han mente var min opfattelse på strafferetsplejemæssige områder, og bevares, ens sprogdragt er selvfølgelig ens egen, og den skal jeg heller ikke befatte mig med, men jeg vil da bare lige gøre hr. Bernhard Baunsgaard – der jo heller ikke blev berømmet som historiker af en tidligere ordfører – opmærksom på, at de to eksempler, som han anvendte som sit eneste dokumentationsmateriale for, at der skulle være en forskel mellem det radikale venstres og fremskridtsfolks syn på strafferetspleje, var fuldstændig forkerte, for der gælder lige præcis det omvendte, hvad hr. Bernhard Baunsgaard vil kunne overbevise sig om ved at slå de pågældende ting efter.

Det ene var debatten i forgårs om varetægtsgrundlaget, hvor der var fuldstændig enighed mellem hr. Bernhard Baunsgaard som radikal ordfører og mig som fremskridtsordfører om, at det var betænkeligt med den foreslåede udvidelse af varetægtsreglerne. Nu kommer hr. Bernhard Baunsgaard og fortæller, at han var rystet over de bemærkninger, jeg fremkom med i forgårs om varetægtsfængslinger, og som altså ganske svarede til hr. Bernhard Baunsgaards. Jeg ved ikke, om han også var rystet over, hvad han selv sagde, men vi var i hvert tilfælde i samme båd.

For det andet henviste hr. Bernhard Baunsgaard til et forslag, som vi har behand-

let tidligere på samlingen, og sagde, at der ikke var retsplejemæssige garantier i det. Det drejer sig om lovforslag nr. L 86. Der var tale om, at sagerne obligatorisk skulle gå til højesteret, der skulle være $\frac{3}{4}$ flertal i højesteret, og alle retsplejemæssige garantier var meget, meget stærkt understreget. Jeg kan henvise hr. Bernhard Baunsgaard til at bruge ferien til at studere det pågældende forslag, som han kan lære meget af; specielt skal han i denne relation læse bemærkningerne side 9.

Nathalie Lind (V):

Justitsministeren benyttede noget af sin taletid til at understrege – og det gjorde den socialdemokratiske ordfører også – socialdemokratiets indsats og udbredte forligsvilje. Hr. Hjortnæs appellerede også til, at partierne i sidste øjeblik burde besinde sig. Men ministeren benyttede også lejligheden til at harcelere over, at de partier, der stemte imod lovforslaget, gjorde det ud fra forskellig holdning til forslaget. Ja men det er dog ikke så mærkeligt, at man stemmer imod. Man kan vurdere en ting forskelligt. Det må være helt naturligt, at man stemmer imod, den ene af den ene grund, den anden af den anden grund. Jeg synes nok, det er mere på sin plads at spørge ministeren, om han føler, at der er den store samklang, om der er en fuldstændig homogen grundindstilling til stede i de tre partier, der her udgør flertallet. Er der sammenfald mellem hr. Glistrups holdning, hr. Bernhard Baunsgaards holdning og socialdemokratiets holdning? For det er jo sandheden i denne sag, det er disse partier, ministeren bygger sit flertal på. Jeg beklager det. Jeg mener, at regeringen burde have besindet sig, burde have holdt sammen med partier i disse vigtige spørgsmål, som har en fælles grundopfattelse.

Der var noget af det, hr. Glistrup sagde, hvis jeg forstod det rigtigt, der egentlig glædede mig. I sin polemik mod VS var hr. Glistrup inde på, hvorvidt et ændringsforslag, som konservative, venstre, centrumdemokraterne og kristeligt folkeparti har stillet, var grundlovs-mæssigt eller grundlovsstridigt, og i den forbindelse henviste hr. Glistrup til, at det var selvfølgelig ikke grundlovsstridigt, for det forelå der en undersøgelse der tydeligt viste det ikke var. Det er en ny og glædelig oplevelse, at hr. Glistrup nu